

paa dette Omraade. Nu ere de 3 Aar snart gaaede, og de Resultater, der foreligge, opfordre i høj Grad til at fortsætte disse Undersøgelser. Jeg skal henvise til den Redegørelse, der foreligger fra Kommissionen, og som ledsager Forslaget. Navnlig skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at det med Hensyn til Rødspættefiskeriet vil være af ikke ringe Betydning, om disse Undersøgelser kunne fortsættes, saaledes at vi kunne opnaa internationale Fredningsbestemmelser paa dette Omraade.

Dernæst skal jeg fremsætte Forslag til Lov om Fiskeriet i Randers Fjord og Gudena. For 5 Aar siden, da den gældende Lov var til Behandling her i Tinget, blev der indsat den Bestemmelse, at Loven kun skulde gælde i 5 Aar, for at der i Løbet af det Tidsrum kunde indvindes Erfaringer paa dette Omraade, som kunde udnyttes ved en Revision af Loven. Nu er det Tidspunkt kommet, hvor det vil være nødvendigt at foretage en Revision, ellers ville de Regler, der den Gang bleve truffene med Hensyn til dette Fiskeri, jo helt bortfalde. Med Hensyn til de Forandringer, der her foreslaas i den gældende Lov, skal jeg kun gøre opmærksom paa, at der foreslaas Vinterfredning i Stedet for den tidligere Sommerfredning og for Aaens Vedkommende at undtage August og September Maaneder fra Fredningstiden, men i Stedet tilføje Januar Maaned. Foruden dette, som jeg anser for den vigtigste Forandring, findes der adskillige andre, som jeg ikke finder Anledning til at omtale nærmere; jeg skal kun henvise til den Redegørelse, der ledsager Forslaget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale begge Forslagene til velvillig Behandling her i Tinget.

Formanden: Eksemplarer af de forelagte Lovforslag vil blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.

Forhandlingen genoptoges.

Ingvar Jensen: Ved Behandlingen af Finansministeriets Budget har der, ser jeg, været Samraad om de Forpligtelser, som paahvile forskellige Institutioner, bl. a.

Banker og Sparekasser, med Hensyn til Oplysninger, som Skatteraadene maatte forlange som Vejledning ved Skatteansættelsen. Da vi havde Loven til Behandling og Bestemmelserne om disse Forpligtelser kom ind i Loven, saa standsede jeg derved og fandt, at der kunde være ikke saa ganske lidt Betænkelighed ved at optage dem. Men paa den anden Side skønnede jeg ogsaa, at der kunde indtræffe Forhold, som nødvendiggjorde saadanne Bestemmelser. Men jeg forudsatte den Gang, og det er navnlig derfor, jeg forlanger Ordet i Dag, at disse Bestemmelser vilde blive anvendte med stor Varsomhed og saa megen Hensynsfuldhed som muligt. At der kan gives Forhold, som nødvendiggøre, at der maa tilvejebringes Oplysninger fra de nævnte Institutioner, kan jeg vel forstaa. Men dersom man vil være alt for vidtgaende i disse Krav, vil man paalægge de forskellige Institutioner en saadan Byrde, at det næsten kunde blive umuligt at faa det gennemført. Derfor mener jeg, det kunde være i høj Grad ønskeligt, at vi fik Finansministerens Erklæring om, hvorvidt og i hvor stort Omfang han tror det nødvendigt at gøre Brug af de paagældende Bestemmelser, og navnlig, om han ikke mener, at det kun vil blive rent undtagelsesvis, at Krav om saadanne Oplysninger vilde blive stillede, saaledes f. Eks., hvor der kan være begrundet Tvivl om, hvorvidt en Skatteyder har gjort rigtig Opgivelse eller ikke, saa at der for at tilvejebringe Klarhed over disse Forhold maa tilvejebringes slige Oplysninger, men at man ikke i Almindelighed kan stille Krav om Oplysninger af saa omfattende Beskafenhed, at det kan blive til meget stor Besvær, ja, næsten til en saadan Byrde for de forskellige Institutioner, at de ikke let vilde være i Stand til at opfylde Kravet. Det gælder naturligvis ikke alene Banker og Sparekasser, men ogsaa Herredskontorer, naar der f. Eks. er Tale om at kræve Afskrifter af Panteregistre og den Slags Ting. Det vilde kunne blive Tilfældet i et saadant Omfang, at det vilde blive meget besværligt, men hvad man vil kræve af Statsinstitutioner, er maaske et, og noget andet, hvad man vil kræve af private Institutioner, som Bankerne dog ere. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil udtale sig saaledes, at disse forskellige Institutioner kunne føle sig betryggede, saa at der ikke vil blive paalaagt dem større Byrder, end de kunne bære. Sparekasserne have jo allerede gjort Indsigelse, idet de mene, at deres Rettigheder ville